KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.6.2017 r.
COM(2017) 294 final

2017/0125 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające europejski program rozwoju przemysłu obronnego mający na celu wspieranie konkurencyjności i innowacyjności przemysłu obronnego UE

{SWD(2017) 228 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W wytycznych politycznych przewodniczącego Junckera z lipca 2014 r. europejska polityka obronna została uznana za priorytet polityczny. Wiąże się to między innymi z faktem, że po dziesięcioleciach pokoju i stabilności Unia stoi w obliczu coraz większej niestabilności i pojawiających się nowych zagrożeń dla bezpieczeństwa. To zmieniające się środowisko bezpieczeństwa jasno pokazuje, że wyłącznie dzięki wspólnym wysiłkom w zakresie inwestycji w rozwój bezpieczeństwa i współpracę na wszystkich szczeblach możemy zrealizować oczekiwania obywateli UE i naszych partnerów. Aby Europa przejęła większą odpowiedzialność za własną obronę, ważne jest, aby zwiększyć konkurencyjność i innowacyjność całego unijnego przemysłu obronnego.

Wniosek dotyczący europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego (zwany dalej „programem") zmierza do zwiększenia konkurencyjności i innowacyjności przemysłu obronnego Unii, w tym cyberobrony. Można tego dokonać przede wszystkim poprzez lepsze wykorzystywanie wyników badań w zakresie obronności, promowanie współpracy między przedsiębiorstwami w dziedzinie rozwoju produktów i technologii obronnych oraz poprzez wspieranie wysiłków państw członkowskich w odniesieniu do współpracy, co pozwoli zagwarantować, że europejska baza technologiczno-przemysłowa sektora obronnego może w pełni zaspokoić obecne i przyszłe potrzeby w zakresie bezpieczeństwa. Ostatecznie przyczyniłoby się to do zwiększenia autonomii strategicznej Unii oraz wzmocnienia jej zdolności do współpracy z partnerami.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

W listopadzie 2016 r. Komisja przyjęła europejski plan działań w sektorze obrony, w którym określono środki pozwalające na osiągnięcie lepszej europejskiej współpracy w zakresie obronności i wspieranie konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego. Europejski plan działań w sektorze obrony ma na celu zapewnienie, aby europejska baza technologiczno-przemysłowa sektora obronnego mogła w pełni zaspokajać obecne i przyszłe potrzeby Europy w zakresie bezpieczeństwa i obronności. Inicjatywa ta została z zadowoleniem przyjęta przez Radę Europejską, a Komisję wezwano do przedstawienia wniosków w pierwszej połowie 2017 r.

Kluczową propozycją zawartą w europejskim planie działań w sektorze obrony jest ustanowienie Europejskiego Funduszu Obrony (zwanego dalej „funduszem"), którego celem jest wspieranie inwestycji na rzecz wspólnych badań oraz wspólnego rozwoju wyposażenia i technologii obronnych. Fundusz ten składa się z dwóch odrębnych, lecz uzupełniających się pionów, które obejmowałyby cały cykl rozwoju w przemyśle obronnym, od badań aż po wprowadzanie produktów na rynek, tj. pion badawczy i pion poprawy zdolności obronnych.

W ramach pionu badawczego Komisja jest w trakcie ustanawiania mechanizmów mających na celu bezpośrednie finansowanie przez Unię wspólnych badań w zakresie obronności, w szczególności dzięki rozpoczętemu niedawno działaniu przygotowawczemu.

Wniosek dotyczący programu będzie stanowić uzupełnienie inicjatyw mających na celu finansowanie wspólnych badań w zakresie obronności; dzięki niemu wyniki badań w zakresie obronności będą dalej wykorzystywane, co przyczyni się do rozbudowy potencjału innowacyjnego europejskiego przemysłu obronnego i jego konkurencyjności.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Europejski plan działań w sektorze obrony, a co za tym idzie także program, są w pełni zgodne z inicjatywami podejmowanymi na szczeblu unijnym w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. W szczególności program jest zgodny z planem realizacji globalnej strategii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony z 2016 r., który stanowi podstawę dla nowego poziomu ambicji Unii wskazanego przez Radę Europejską[1] wraz z działaniami zmierzającymi do realizacji planu. Program jest również powiązany ze wspólną deklaracją UE-NATO z lipca 2016 r. podpisaną przez przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i Sekretarza Generalnego NATO. Komisja zadba o to, aby inne strategie w dziedzinie bezpieczeństwa, takie jak strategia bezpieczeństwa cybernetycznego, były również zgodne z programem.

Proponowany program zachęca do współpracy między przedsiębiorstwami w opracowywaniu produktów i technologii, biorąc pod uwagę priorytety w zakresie zdolności uzgodnione wspólnie przez państwa członkowskie w ramach Unii za pośrednictwem unijnego planu rozwoju zdolności. Będzie on zatem przyczyniać się do realizacji interesów Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony.

W proponowanym programie uwzględnia się także fakt, że działania mogą być realizowane w ramach stałej współpracy strukturalnej. Umożliwiając wyższy poziom współfinansowania takich działań, program ostatecznie przyczyni się do zwiększenia uczestnictwa w tych bardziej zaawansowanych europejskich ramach współpracy w zakresie obronności.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

W projekcie rozporządzenia proponuje się środki dotyczące unijnego przemysłu obronnego. Podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 173 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Jest to zgodne z celem projektu rozporządzenia, które ma zwiększyć konkurencyjność unijnego przemysłu obronnego dzięki lepszemu wykorzystaniu potencjału przemysłu w dziedzinie innowacyjności i rozwoju technologicznego w drodze współpracy między przedsiębiorstwami we wszystkich państwach członkowskich.

- **Pomocniczość**

Promowanie lepszego wykorzystania wyników badań w zakresie obronności, wspieranie innowacyjności i rozwoju technologicznego – poprzez zwiększenie współpracy między przedsiębiorstwami mającymi siedziby w różnych państwach członkowskich – jest z samej swej natury działaniem o charakterze transnarodowym. Ma ono wpływ na więcej niż jedno państwo członkowskie i w związku z tym nie może być w sposób zadowalający realizowane przez poszczególne państwa członkowskie.

Wyzwania, przed jakimi stoi dziś unijny przemysł obronny, wyraźnie wskazują na potrzebę skoordynowanych działań. Europejski sektor obronności cierpi z powodu niskiego poziomu inwestycji i charakteryzuje się fragmentacją rynku wzdłuż granic krajowych, co prowadzi do powielania działań. Ponadto przyglądając się przemysłowi obronnemu dostępnemu w UE, zauważyć można rosnące niedobory, starzejące się technologie i brak nowych programów, zwłaszcza tych opartych na współpracy.

[1] Konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych, 15.11.2016.

Współpraca transgraniczna może pomóc w lepszym wykorzystaniu efektu skali poprzez ograniczenie powielania działań i umożliwienie rozwoju niezbędnych produktów i technologii. Jest ona jednak wciąż zbyt ograniczona, a nieskoordynowane polityki krajowe państw członkowskich w tej dziedzinie[2] wywierają negatywny wpływ na konkurencyjność i innowacyjność unijnego przemysłu obronnego.

Działanie na poziomie Unii zapewni wartość dodaną – dzięki dalszemu stymulowaniu współpracy przemysłowej w dziedzinie obronności – poprzez zachęty i ukierunkowanie na projekty w fazie rozwojowej, które nie mogą być skutecznie realizowane na szczeblu czysto krajowym z uwagi na koszty i powiązane ryzyko.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Proporcjonalność interwencji Unii zapewnia się dzięki skoncentrowaniu się na obszarze, który ma największy wpływ na konkurencyjność tego sektora, tj. zapewnienie wsparcia finansowego dla działań w fazie rozwojowej. Biorąc pod uwagę fakt, że faza rozwojowa wydaje się być jedną z najbardziej ryzykownych faz i tym samym jednym z najważniejszych wąskich gardeł w łańcuchu zmian technologicznych danego projektu, Unia wniesie częściowy wkład w koszty z tytułu rozwoju produktów i technologii obronnych z myślą o odblokowaniu potencjału wspólnych projektów w dziedzinie rozwoju.

Ponadto do wsparcia finansowego kwalifikują się jedynie działania dotyczące przedsiębiorstw mających siedzibę w różnych państwach członkowskich, gdyż mają one wyraźną wartość dodaną dzięki wspieraniu współpracy ponad granicami krajowymi.

Jednocześnie interwencja Unii w żaden sposób nie podważa ani nie narusza wsparcia dla działań prowadzonych na szczeblu krajowym. Przewiduje ona jedynie dodatkowe zachęty do realizacji najtrudniejszej fazy niektórych z tych działań poprzez oferowanie wsparcia unijnego tam, gdzie jest ono najbardziej potrzebne.

- **Wybór instrumentu**

Komisja proponuje przyjęcie rozporządzenia w celu ustanowienia programu. Jest to najodpowiedniejszy instrument prawny, ponieważ wyłącznie rozporządzenie, którego przepisy prawne są bezpośrednio stosowane, może zapewnić konieczny poziom ujednolicenia potrzebny do ustanowienia i realizacji programu unijnego finansowania mającego na celu wspieranie sektora przemysłowego w Europie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie istnieją żadne wcześniejsze przepisy obejmujące to działanie lub odnoszące się do niego, ponieważ dotychczas nie istniały żadne inne unijne inicjatywy ustawodawcze mające na celu zwiększenie konkurencyjności przemysłu obronnego ukierunkowane konkretnie na fazę rozwojową działania w sektorze obronności. W związku z tym nie istnieją żadne wcześniejsze oceny *ex post* ani kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa, które mogłyby zostać przeprowadzone w stosunku do takiej inicjatywy ustawodawczej.

[2] Zob. także s. 12 dokumentu roboczego służb Komisji towarzyszącego wnioskowi w sprawie rozporządzenia.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W trakcie przygotowywania wniosku przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi w drodze regularnych spotkań. Zasięgnięto również opinii innych zainteresowanych stron i zostały one należycie poinformowane o zamiarach Komisji co do przygotowania wniosku ustawodawczego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja Europejska zleciła badanie przygotowawcze dotyczące ewentualnego budżetu programu. W badaniu przeanalizowano istniejące wąskie gardła ograniczające podejmowanie współpracy na rzecz programów rozwoju oraz przedstawiono elementy do uwzględnienia w celu zoptymalizowania interwencji unijnej.

- **Ocena skutków**

Niniejszy wniosek opiera się na załączonym dokumencie roboczym służb Komisji, który zapewnia elementy niezbędne do analizy przeszkód hamujących konkurencyjność sektora oraz pozwala ocenić oczekiwany wpływ wniosku. Ze względu na pilny charakter projektu, w świetle posiedzenia Rady Europejskiej z dnia 15 grudnia 2016 r., kiedy to Komisja została poproszona „o przedstawienie w pierwszym półroczu 2017 r. wniosków w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu Obronnego obejmującego segment dotyczący wspólnego rozwoju zdolności, jak razem uzgodniły państwa członkowskie”[3], niniejszy wniosek Komisji przedłożono bez przeprowadzenia oceny skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek nie jest częścią programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) i nie przewiduje się zwiększenia obciążenia administracyjnego.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek jest zgodny z przepisami w zakresie ochrony praw podstawowych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wpływ wniosku na budżet Unii został przedstawiony w załączonej do niniejszego wniosku ocenie skutków finansowych regulacji; zostanie on zrealizowany w ramach dostępnych zasobów.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja powinna regularnie monitorować swoje działania, dokonywać przeglądu postępów w realizacji oczekiwanych rezultatów, a także zbadać synergie z innymi uzupełniającymi programami unijnymi lub z krajowymi programami współfinansowanymi przez Unię. Ponadto przewiduje się, że – w stosownych przypadkach – Komisja może również przeprowadzić niezależną ocenę zewnętrzną w celu oceny wpływu i skuteczności swoich działań w ramach tego programu. Komisja powinna sporządzić sprawozdanie oceniające program i przekazać je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu tym ocenione zostaną w szczególności postępy w osiąganiu celów określonych we wniosku i

[3] Konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych, 15.11.2016.

przeanalizowany zostanie transgraniczny udział MŚP w projektach realizowanych w ramach programu, a także udział MŚP w globalnym łańcuchu wartości.

W towarzyszącym dokumencie roboczym służb Komisji proponuje się szersze działania w zakresie monitorowania i oceny w oparciu o dane, które są już zebrane i opublikowane przez różne organizacje działające w europejskim sektorze obronności.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Program zostanie ustanowiony na podstawie przepisów art. 173 TFUE, a jego ogólnym celem jest przyczynienie się do zwiększenia konkurencyjności i potencjału innowacyjnego polityki obronnej Unii poprzez wsparcie działań w fazie rozwojowej. Beneficjentami będą przedsiębiorstwa mające siedzibę w Unii. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Proponowane strategie interwencji byłyby realizowane za pośrednictwem pomocy finansowej. Finansowanie zapewniane w ramach programu miałoby formę dotacji i instrumentów finansowych lub zamówień publicznych. Ściślej rzecz ujmując, program zapewniałby wsparcie w odniesieniu do projektu, określania wspólnych specyfikacji technicznych, tworzenia prototypów, testowania, kwalifikowania i certyfikacji produktów obronnych, materialnych lub niematerialnych komponentów i technologii. Wsparcie może być udzielane również na badania, studia wykonalności i inne środki towarzyszące. Program zapewni wsparcie dla działań w fazie rozwojowej, obejmującej nowe produkty i technologie oraz modernizację już istniejących produktów i technologii.

Działania powinny być prowadzone we współpracy co najmniej trzech przedsiębiorstw, które mają siedzibę w co najmniej dwóch państwach członkowskich.

Proponowana stopa finansowania będzie ograniczona do 20 % całkowitego kosztu działania. Państwa członkowskie będą musiały uczestniczyć w pozostałych kosztach poprzez łączenie wkładów krajowych. Unijne środki zostaną wykorzystane do wspierania konkurencyjności sektora poprzez pozyskanie odpowiednich wkładów państw członkowskich niezbędnych do zainicjowania współpracy oraz będą działać jako czynnik sprzyjający współpracy i odblokowaniu potencjalnych programów współpracy na rzecz rozwoju. Beneficjenci realizujący działania w kontekście stałej współpracy strukturalnej będą kwalifikowali się do wyższej stopy finansowania. Wspierane projekty powinny przyczyniać się do realizacji priorytetów w zakresie zdolności obronnych uzgodnionych wspólnie przez państwa członkowskie w ramach Unii za pośrednictwem unijnego planu rozwoju zdolności, a w stosownych przypadkach uwzględniać także współpracę regionalną i międzynarodową. Wnioski złożone w celu uzyskania wsparcia w ramach programu będą oceniane na podstawie kryteriów przyznawania środków obejmujących: wkład w innowacyjność i rozwój technologiczny przemysłu obronnego; wkład w interesy Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony poprzez doskonalenie technologii obronnych, które przyczyniają się do realizacji priorytetów w zakresie zdolności obronnych uzgodnionych wspólnie przez państwa członkowskie w ramach Unii; zasadność działania, a także zdolność beneficjentów do wykazania, że państwa członkowskie zobowiązały się do wspólnej produkcji i zamówienia produktu końcowego lub technologii końcowej w skoordynowany sposób, w tym w stosownych przypadkach przez zamówienie wspólne.

Komisja będzie odpowiedzialna za realizację programu i strukturę zarządzania nim. Może ona jednak powierzyć część zadań innemu podmiotowi zgodnie z wymogami rozporządzenia finansowego. Dodatkowo część całkowitego budżetu powinna być przeznaczona na działania umożliwiające transgraniczne uczestnictwo MŚP.

Proponowany budżet programu wynosiłby 500 mln EUR.

2017/0125 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające europejski program rozwoju przemysłu obronnego mający na celu wspieranie konkurencyjności i innowacyjności przemysłu obronnego UE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 173,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[4],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[5],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W europejskim planie działań w sektorze obrony, przyjętym w dniu 30 listopada 2016 r., Komisja zobowiązała się do uzupełnienia, lewarowania i konsolidowania wspólnych wysiłków państw członkowskich na rzecz rozbudowy zdolności obronnych w celu odpowiedzi na wyzwania związane z bezpieczeństwem, jak również dla wsparcia europejskiego przemysłu obronnego. Zaproponowano w nim w szczególności utworzenie Europejskiego Funduszu Obrony w celu wsparcia inwestycji na rzecz wspólnych badań oraz wspólnego rozwoju wyposażenia i technologii wojskowych. Fundusz ma wspierać współpracę w trakcie całego cyklu rozwoju produktów i technologii obronnych.

(2) Aby zwiększyć konkurencyjność i potencjał innowacyjny przemysłu obronnego Unii, należy ustanowić europejski program rozwoju przemysłu obronnego (zwany dalej „programem”). Program powinien mieć na celu zwiększenie konkurencyjności przemysłu obronnego Unii, w tym przemysłu cyberobronnego, poprzez wspieranie współpracy między przedsiębiorstwami w fazie rozwojowej produktów i technologii obronnych. Faza rozwojowa, którą poprzedza faza badawcza i faza technologiczna, pociąga za sobą znaczące ryzyko i koszty, które utrudniają dalsze wykorzystywanie wyników badań i niekorzystnie wpływają na konkurencyjność unijnego przemysłu obronnego. Wspierając fazę rozwojową, program przyczyni się do lepszego wykorzystania wyników badań w dziedzinie obronności, pomoże wypełnić lukę między obszarem badań i produkcji, a także będzie wspierać wszelkie formy innowacyjności. Program powinien uzupełniać działania prowadzone zgodnie z art. 182 TFUE i nie obejmuje wytwarzania produktów i technologii obronnych.

[4] Dz.U. C […] z […], s. […].
[5] Dz.U. C […] z […], s. […].

(3) W celu lepszego wykorzystania korzyści skali w przemyśle obronnym program powinien wspierać współpracę między przedsiębiorstwami w zakresie rozwoju technologii i produktów obronnych.

(4) Program powinien trwać dwa lata od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. i należy ustalić kwotę na realizację programu w tym okresie.

(5) Program powinien być realizowany w pełnej zgodności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012[6]. Finansowanie może przyjąć w szczególności formę dotacji. W stosownych przypadkach można wykorzystywać instrumenty finansowe lub zamówienia publiczne.

(6) Komisja może powierzyć zadania związane z realizacją programu podmiotom, o których mowa w art. 58 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012. Ze względu na wiedzę fachową Komisja może powierzyć taką rolę Europejskiej Agencji Obrony.

(7) Biorąc pod uwagę specyfikę sektora, w praktyce żaden wspólny projekt między przedsiębiorstwami nie zostanie uruchomiony, dopóki państwa członkowskie nie zgodzą się na wsparcie takich projektów. Po ustaleniu wspólnych priorytetów w zakresie zdolności obronnych na szczeblu UE, a także uwzględniając w stosownych przypadkach wspólne inicjatywy na szczeblu regionalnym, państwa członkowskie identyfikują i konsolidują wymogi wojskowe oraz określają specyfikacje techniczne projektu. Mogą one również wyznaczyć kierownika projektu, który będzie odpowiadać za kierowanie pracami związanymi z opracowaniem wspólnego projektu.

(8) Jeżeli działanie wspierane przez program jest zarządzane przez kierownika projektu wyznaczonego przez państwa członkowskie, przed dokonaniem płatności na rzecz beneficjenta Komisja powinna poinformować kierownika projektu o kwalifikujących się działaniach, tak aby mógł on zapewnić przestrzeganie ram czasowych przez beneficjentów.

(9) Unijne wsparcie finansowe nie powinno mieć wpływu na eksport produktów, wyposażenia lub technologii oraz nie powinno wpływać na swobodę państw członkowskich co do ustalania polityki w zakresie wywozu produktów związanych z obronnością. Unijne wsparcie finansowe nie powinno mieć wpływu na politykę państw członkowskich w zakresie eksportu produktów związanych z obronnością.

(10) Ponieważ celem programu jest wspieranie konkurencyjności unijnego przemysłu obronnego poprzez ograniczenie ryzyka w fazie rozwojowej wspólnych projektów, działania związane z rozwojem produktu lub technologii obronnych – takie jak określanie wspólnych specyfikacji technicznych, projekt, tworzenie prototypów, testowanie, kwalifikowanie, certyfikacja, studia wykonalności i inne środki towarzyszące – powinny kwalifikować się do wsparcia. Dotyczy to również modernizacji już istniejących produktów i technologii obronnych.

(11) Mając na uwadze fakt, że program ma przede wszystkim na celu wzmocnienie współpracy między przedsiębiorstwami w państwach członkowskich, działanie powinno kwalifikować się do finansowania w ramach programu tylko wtedy, gdy jest ono podejmowane w ramach współpracy co najmniej trzech przedsiębiorstw z siedzibą w co najmniej dwóch różnych państwach członkowskich.

---

[6] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

(12) Współpraca transgraniczna w zakresie rozwoju produktów i technologii obronnych była często hamowana przez trudności w uzgodnieniu wspólnych specyfikacji technicznych. Brak lub niski poziom wspólnych specyfikacji technicznych doprowadził do złożoności, opóźnień i zwiększonych kosztów w fazie rozwojowej. Ustalenie wspólnych specyfikacji technicznych powinno być warunkiem korzystania ze wsparcia unijnego w ramach tego programu. Działania mające na celu wspieranie tworzenia wspólnej definicji specyfikacji technicznych również powinny kwalifikować się do wsparcia w ramach programu.

(13) Ponieważ program ma na celu zwiększenie konkurencyjności unijnego przemysłu obronnego, do wsparcia powinny kwalifikować się wyłącznie podmioty mające siedzibę w Unii i znajdujące się pod skuteczną kontrolą państw członkowskich lub ich obywateli. Ponadto – w celu zapewnienia ochrony podstawowych interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa – infrastruktura, obiekty, aktywa i zasoby używane przez beneficjentów i podwykonawców w działaniach finansowanych w ramach programu nie mogą być zlokalizowane na terytorium państw trzecich.

(14) Działania kwalifikowalne realizowane w kontekście stałej współpracy strukturalnej w ramach instytucjonalnych Unii zapewniłyby ciągłość wzmocnionej współpracy między przedsiębiorstwami w różnych państwach członkowskich i w ten sposób bezpośrednio przyczyniałyby się do realizacji celów programu. Projekty takie powinny zatem kwalifikować się do zwiększonego finansowania.

(15) Jeżeli konsorcjum przedsiębiorstw pragnie uczestniczyć w jednym z kwalifikujących się działań w ramach programu, a pomoc finansowa Unii ma formę dotacji, konsorcjum takie powinno wyznaczyć jednego ze swoich członków na koordynatora, który będzie stanowić główny punkt kontaktowy z Komisją.

(16) Promowanie innowacyjności i rozwoju technologicznego w unijnym przemyśle obronnym powinno odbywać się w sposób spójny z interesami Unii w zakresie bezpieczeństwa. W związku z tym kryterium przyznawania środków powinien być wkład danego działania w te interesy oraz w realizację priorytetów w zakresie zdolności obronnych uzgodnionych wspólnie przez państwa członkowskie. W Unii wspólne priorytety w zakresie zdolności obronnych określono za pośrednictwem planu rozwoju zdolności. Inne procesy unijne takie jak skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności (CARD) i stała współpraca strukturalna (PESCO) będą wspierać wdrażanie odpowiednich priorytetów w ramach wzmocnionej współpracy. W stosownych przypadkach uwzględnić można również regionalne lub międzynarodowe inicjatywy współpracy, takie jak w kontekście NATO, leżące w interesie Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony.

(17) W celu zagwarantowania, że finansowane działania są skuteczne, zobowiązanie państw członkowskich, by skutecznie przyczyniać się do finansowania działania, powinno być kryterium przyznawania środków dla takich działań.

(18) W celu zagwarantowania, że finansowane działania przyczynią się do zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego, powinny być one zorientowane na rynek i uzależnione od popytu. W związku z tym w kryteriach przyznawania środków należy uwzględnić fakt, że państwa członkowskie zobowiązały się do wspólnej produkcji i zamówienia produktu końcowego lub technologii końcowej w miarę możliwości w skoordynowany sposób.

(19) Pomoc finansowa Unii w ramach programu nie powinna przekroczyć 20 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych działania, jeżeli odnosi się ono do tworzenia

prototypów, co jest często najbardziej kosztownym działaniem w fazie rozwojowej. W przypadku pozostałych działań w fazie rozwojowej należy jednak objąć pomocą całkowite koszty kwalifikowalne.

(20) Ponieważ pomoc unijna ma na celu wzmacnianie konkurencyjności sektora i dotyczy jedynie szczególnej fazy rozwojowej, Komisja nie powinna mieć prawa własności lub prawa własności intelektualnej w stosunku do produktów lub technologii powstałych w wyniku finansowanych działań. Mający zastosowanie system ochrony praw własności intelektualnej zostanie określony umownie przez beneficjentów.

(21) Komisja powinna ustanowić wieloletni program prac zgodnie z celami programu. Przy ustanawianiu programu prac Komisję powinien wspierać komitet państw członkowskich (zwany dalej „komitetem programu"). W świetle unijnej polityki w zakresie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), która jest kluczem do zapewnienia wzrostu gospodarczego, innowacji, tworzenia miejsc pracy i integracji społecznej w UE, oraz uwzględniając fakt, że wspierane działania będą z reguły wymagały współpracy ponadnarodowej, ważne jest, aby program prac odzwierciedlał i umożliwiał taki transgraniczny udział MŚP oraz aby w związku z tym część całkowitego budżetu była przeznaczona na takie działania.

(22) Aby umożliwić korzystanie z wiedzy fachowej Europejskiej Agencji Obrony w sektorze obronności, zostanie jej nadany status obserwatora w komitecie państw członkowskich. Europejska Służba Działań Zewnętrznych powinna również uczestniczyć w pracach komitetu państw członkowskich.

(23) Przy wyborze działań, które mają być finansowane w ramach programu, Komisja lub podmioty, o których mowa w art. 58 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 966/2012, powinny organizować zaproszenia do składania wniosków, jak przewidziano w rozporządzeniu nr 966/2012. Po dokonaniu oceny otrzymanych wniosków, z pomocą niezależnych ekspertów, Komisja dokona wyboru działań, które mają być finansowane w ramach programu. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia, Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyjęcia i realizacji programu prac, a także przyznawania finansowania wybranych działań. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[7].

(24) Biorąc pod uwagę znaczące skutki wyżej wymienionych aktów wykonawczych dla wykonania aktu podstawowego, przy ich przyjmowaniu należy stosować procedurę sprawdzającą.

(25) Na zakończenie programu Komisja powinna sporządzić sprawozdanie z wykonania zawierające analizę finansową działań pod względem wyników finansowych oraz, tam gdzie to możliwe, wpływu. W sprawozdaniu tym powinien również zostać przeanalizowany transgraniczny udział MŚP w projektach realizowanych w ramach programu, a także udział MŚP w globalnym łańcuchu wartości.

[7] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się europejski program rozwoju przemysłu obronnego (zwany dalej „programem”) dla działań Unii obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2

Cele

Program ma następujące cele:

a) wspieranie konkurencyjności i zdolności innowacyjnych unijnego przemysłu obronnego poprzez wspieranie działań w fazie rozwojowej;

b) wspieranie współpracy między przedsiębiorstwami, w tym między małymi i średnimi przedsiębiorstwami, i czerpanie z niej korzyści, w dziedzinie rozwoju technologii i produktów zgodnie z priorytetami w zakresie zdolności obronnych uzgodnionymi wspólnie przez państwa członkowskie w ramach Unii;

c) wspieranie lepszego wykorzystywania wyników badań w zakresie obronności oraz przyczynianie się do wypełnienia luki między badaniami a rozwojem.

Artykuł 3

Budżet

Kwota przeznaczona na realizację programu w latach 2019–2020 wynosi 500 milionów EUR w cenach bieżących.

Artykuł 4

Ogólne przepisy dotyczące finansowania

1. Pomoc finansowa Unii może być udzielana w formie rodzajów finansowania przewidzianych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012, a w szczególności w formie:

   a) dotacji;

   b) instrumentów finansowych;

   c) zamówień publicznych.

2. Rodzaje finansowania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz metody wykonywania wybiera się na podstawie ich potencjału osiągania szczególnych celów działań i możliwości uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz ryzyka konfliktu interesów.

3. Pomoc finansowa Unii jest wykonywana przez Komisję, jak przewidziano w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012, bezpośrednio lub pośrednio, poprzez powierzenie zadań związanych z wykonywaniem budżetu podmiotom wymienionym w art. 58 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

4. Jeżeli państwa członkowskie wyznaczają kierownika projektu, Komisja dokonuje płatności na rzecz kwalifikujących się beneficjentów po poinformowaniu o tym kierownika projektu.

Artykuł 5

Rodzaje instrumentów finansowych

1. Stosowane mogą być instrumenty finansowe utworzone zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 w celu ułatwienia dostępu do finansowania podmiotom realizującym działania zgodnie z art. 6.

2. Stosowane mogą być następujące rodzaje instrumentów finansowych:

   a) inwestycje kapitałowe i quasi-kapitałowe;

   b) pożyczki lub gwarancje;

   c) instrumenty oparte na podziale ryzyka.

Artykuł 6

Działania kwalifikowalne

1. Program zapewnia wsparcie dla podejmowanych przez beneficjentów działań w fazie rozwojowej, obejmującej nowe produkty i technologie oraz modernizację już istniejących produktów i technologii, w odniesieniu do:

   a) projektu produktu obronnego, materialnych lub niematerialnych komponentów lub technologii, a także specyfikacji technicznych, na podstawie których dany projekt został opracowany;

   b) tworzenia prototypów produktów obronnych, materialnych lub niematerialnych komponentów lub technologii. Prototyp oznacza model produktu lub technologii, na którym można zademonstrować działanie danego elementu w środowisku operacyjnym;

   c) testowania produktów obronnych, materialnych lub niematerialnych komponentów lub technologii;

   d) kwalifikowania produktów obronnych, materialnych lub niematerialnych komponentów lub technologii; kwalifikowanie to cały proces, w którym wykazuje się, że projekt produktu/komponentu/technologii spełnia określone wymagania. Proces ten dostarcza obiektywnych dowodów potwierdzających, że wykazano spełnienie określonych wymagań projektu;

   e) certyfikacji produktów lub technologii obronnych. Certyfikacja to proces, w którym organ krajowy zaświadcza, że produkt/komponent/technologia są zgodne z obowiązującymi przepisami;

   f) badań, takich jak studium wykonalności, i innych środków towarzyszących.

2. Działania prowadzone są we współpracy co najmniej trzech przedsiębiorstw, które mają siedzibę w co najmniej dwóch państwach członkowskich. Przedsiębiorstwa będące beneficjentami nie mogą być skutecznie kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez ten sam podmiot ani nie mogą kontrolować siebie nawzajem.

3. Do celów ust. 2 „skuteczna kontrola” oznacza związek ustanowiony na mocy praw, umów lub wszelkich innych środków, które oddzielnie albo wspólnie i z

uwzględnieniem poszanowania danego stanu faktycznego lub prawnego, przyznają możliwość wywierania bezpośrednio lub pośrednio decydującego wpływu na przedsiębiorstwo, w szczególności przez:

a) prawo użytkowania wszystkich lub niektórych aktywów przedsiębiorstwa;

b) prawa lub umowy, które mają decydujący wpływ na skład, głosowanie lub decyzje organów przedsiębiorstwa lub które w inny sposób mają decydujący wpływ na prowadzenie działalności przedsiębiorstwa.

4. Działanie odnoszące się do czynności zdefiniowanych w ust. 1 lit. b)–f) musi być oparte na wspólnych specyfikacjach technicznych.

Artykuł 7

Uprawnione podmioty

1. Beneficjentami są przedsiębiorstwa mające siedzibę w Unii, w których państwa członkowskie lub obywatele państw członkowskich są właścicielami ponad 50 % przedsiębiorstwa lub skutecznie je kontrolują w rozumieniu art. 6 ust. 3, bezpośrednio lub pośrednio poprzez jedno lub kilka przedsiębiorstw pośredniczących. Ponadto cała infrastruktura, wszystkie obiekty, aktywa i zasoby używane przez uczestników, w tym podwykonawcy i inne osoby trzecie, w działaniach finansowanych w ramach programu nie mogą być zlokalizowane na terytorium poza państwami członkowskimi w całym okresie realizacji działania.

2. Jeżeli beneficjent, zdefiniowany w ust. 1, realizuje działanie, zdefiniowane w art. 6, w kontekście stałej współpracy strukturalnej, kwalifikuje się on w odniesieniu do tego działania do wyższego finansowania, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

Artykuł 8

Deklaracja wnioskodawców

Każdy wnioskodawca składa pisemną deklarację potwierdzającą znajomość i przestrzeganie stosownych krajowych i unijnych przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących działań w dziedzinie obronności.

Artykuł 9

Konsorcjum

1. Jeżeli pomoc finansowa Unii jest udzielana w formie dotacji, członkowie konsorcjum pragnący uczestniczyć w działaniu wyznaczają spośród siebie jednego koordynatora, który jest wskazywany w umowie o udzielenie dotacji. Koordynator pełni funkcję głównego punktu kontaktowego dla członków konsorcjum, reprezentuje konsorcjum w kontaktach z Komisją lub stosownym organem finansującym, chyba że przewidziano inaczej w umowie o udzielenie dotacji lub w przypadku gdy nie wywiązuje się on ze swoich obowiązków przewidzianych w umowie o udzielenie dotacji.

2. Członkowie konsorcjum uczestniczący w działaniu zawierają umowę wewnętrzną określającą ich prawa i obowiązki w odniesieniu do realizacji działania (zgodnie z umową o udzielenie dotacji), z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków przewidzianych w programie prac lub zaproszeniu do składania wniosków.

Artykuł 10

Kryteria przyznawania środków

Działania proponowane do finansowania w ramach programu są oceniane na podstawie następujących kryteriów stosowanych łącznie:

a) doskonałość;

b) wkład w innowacyjność i rozwój technologiczny przemysłu obronnego, a równocześnie wspieranie autonomii przemysłu Unii w dziedzinie technologii obronnych; oraz

c) wkład w interesy Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony poprzez doskonalenie technologii obronnych, które przyczyniają się do realizacji priorytetów w zakresie zdolności obronnych uzgodnionych wspólnie przez państwa członkowskie w ramach Unii; oraz

d) zasadność, zwłaszcza poprzez wykazanie przez beneficjentów, że pozostałe koszty działań kwalifikowalnych zostają pokryte z innych środków finansowania, takich jak wkłady państw członkowskich; oraz

e) w przypadku działań opisanych w art. 6 ust. 1 lit. b)–e), wkład w konkurencyjność europejskiego przemysłu obronnego poprzez wykazanie przez beneficjentów, że państwa członkowskie zobowiązały się do wspólnej produkcji i zamówienia produktu końcowego lub technologii końcowej w skoordynowany sposób, w tym w stosownych przypadkach przez zamówienie wspólne.

Artykuł 11

Stopy finansowania

1. Pomoc finansowa Unii w ramach programu nie może przekroczyć 20 % całkowitego kosztu działania, jeżeli odnosi się ono do tworzenia prototypów. We wszystkich innych przypadkach pomoc może pokrywać maksymalnie całkowity koszt działania.

2. W działaniach realizowanych przez beneficjenta, o którym mowa w art. 7 ust. 2, można korzystać ze stopy finansowania powiększonej o dodatkowe 10 punktów procentowych.

Artykuł 12

Własność i prawa własności intelektualnej

Komisja nie jest właścicielem produktów ani technologii powstałych w wyniku działania ani też nie może mieć roszczeń w zakresie własności intelektualnej w odniesieniu do działania.

Artykuł 13

Program prac

1. Komisja przyjmuje w drodze aktu wykonawczego wieloletni program prac na czas trwania programu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2. Program prac sporządzany jest zgodnie z celami określonymi w art. 2.

2. W programie prac szczegółowo określa się kategorie projektów, które mają być finansowane w ramach programu.

3. W programie prac zapewnia się przeznaczenie wiarygodnej części całkowitego budżetu na działania umożliwiające transgraniczne uczestnictwo MŚP.

Artykuł 14

Procedura przyznawania środków

1. W ramach realizacji programu finansowanie Unii przyznawane jest na podstawie konkurencyjnych zaproszeń ogłaszanych zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012 i rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1268/12[8].

2. Wnioski składane w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków ocenia Komisja z pomocą niezależnych ekspertów, na podstawie kryteriów przyznawania środków określonych w art. 10.

3. Po każdym ogłoszeniu zaproszenia Komisja przyznaje finansowanie wybranych działań w drodze aktu wykonawczego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

Artykuł 15

Roczne raty

Komisja może podzielić zobowiązania budżetowe na roczne raty.

Artykuł 16

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Europejska Agencja Obrony jest zapraszana w charakterze obserwatora.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 17

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Komisja regularnie monitoruje realizację programu oraz sporządza coroczne sprawozdanie z postępów zgodnie z art. 38 ust. 3 lit. e) rozporządzenia 966/2012. W tym celu Komisja wprowadza niezbędne mechanizmy monitorowania.

2. W celu osiągnięcia większej efektywności i skuteczności przyszłych działań politycznych Unii Komisja sporządza sprawozdanie z oceny ex post i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu – przygotowanym na podstawie odpowiednich konsultacji z państwami członkowskimi i najważniejszymi zainteresowanymi podmiotami – ocenia się w szczególności postępy w osiąganiu celów określonych w art. 2. Analizuje się także transgraniczny udział MŚP w projektach realizowanych w ramach programu, a także udział MŚP w globalnym łańcuchu wartości.

[8] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

Artykuł 18

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie lub, w stosownych przypadkach, zwrot kwot nienależnie wypłaconych, a także – w stosownych przypadkach – przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary administracyjne i finansowe.

2. Komisja oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu lub – w przypadku organizacji międzynarodowych – uprawnienia do weryfikacji, zgodnie z umowami z nimi zawartymi, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują środki od Unii na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013[9] oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96[10], w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiekolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

[10] Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

1.4. Cele

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające europejski program rozwoju przemysłu obronnego mający na celu wspieranie konkurencyjności i innowacyjności przemysłu obronnego UE.

1.2. Dziedzina(-y) polityki, której(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

Tytuł 02 – Rynek wewnętrzny, przemysł, przedsiębiorczość i MŚP

Rozdział 02.07: Europejski program rozwoju przemysłu obronnego

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☑ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**[11]

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Przemysł obronny jest istotnym elementem gospodarki Unii Europejskiej i celem europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego jest poprawa jego konkurencyjności i innowacyjności.

1.4.2. Cele szczegółowe

Cel szczegółowy nr 1

Poprawa konkurencyjności przemysłu obronnego

Cel szczegółowy nr 2

Wspieranie współpracy między przedsiębiorstwami i czerpanie z niej korzyści w zakresie rozwoju produktów i technologii obronnych

Cel szczegółowy nr 3

Uzupełnienie luki między badaniami a innowacjami oraz promowanie wszystkich form innowacyjności

[11] O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Oczekiwane wyniki:

Program pomoże w stworzeniu podejścia opartego na współpracy między podmiotami przemysłu obronnego w państwach członkowskich. Wkład finansowy UE powinien przyczyniać się do realizacji szeregu projektów rozwojowych, które w przeciwnym razie nie są możliwe ze względu na potrzeby finansowe lub ryzyko technologiczne oraz powinien prowadzić do dalszych opartych na współpracy projektów rozwojowych w dziedzinie obronności.

Intensywniejsza współpraca ma ograniczać zbędne powielanie, rozdrobnienie oraz przyczyni się do powstania korzyści skali. Doprowadzi to ostatecznie do obniżenia kosztów jednostkowych, z korzyścią dla państw członkowskich i dla eksportu.

Oczekiwany wpływ:

Rozwój najważniejszych projektów w dziedzinie obronności, wspieranych bezpośrednio lub pośrednio w ramach programu, ma mieć pozytywny wpływ na europejską gospodarkę. Badania dowodzą, że inwestycje w sektorze obronności przynoszą istotny dodatni efekt mnożnikowy dla PKB, wpływów z podatków i zatrudnienia, porównywalny do innych ważnych kategorii wydatków publicznych (transport, edukacja, zdrowie). Badania naukowe i rozwój w sektorze obronności są również źródłem różnych korzyści ubocznych zarówno dla sektora obronności, jak i dla innych sektorów gospodarki.

W łańcuchu dostaw w sektorze obronności uczestniczą w dużej mierze MŚP, zwłaszcza w łańcuchu dostaw głównych integratorów systemowych. Stopniowe zacieranie się granicy między sektorem cywilnym a wojskowym umożliwi również MŚP, które jak dotąd nie uczestniczyły w sektorze wojskowym, na udział w tym sektorze, zwłaszcza w dziedzinach elektroniki i oprogramowania.

W dłuższej perspektywie oczekuje się, że projekty w zakresie obronności przyniosą korzyści w tworzeniu miejsc pracy i rozwoju umiejętności.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Biorąc pod uwagę krótki okres realizacji, wyniki i wpływ programu będą oceniane w ramach oceny *ex post* na koniec okresu realizacji programu.

Komisja zapewni, aby podmiot, któremu powierzona zostanie realizacja programu, stosował wskaźniki niezbędne do monitorowania realizacji programu. Wskaźniki te to m.in.:

– liczba wdrożonych projektów opartych na współpracy;

– łączna wartość wdrażanych projektów opartych na współpracy i poziom współfinansowania;

– liczba przedsiębiorstw uczestniczących jako członkowie konsorcjum i ich rozmiar (w celu monitorowania udziału MŚP);

– liczba uczestniczących państw członkowskich;

– liczba MŚP uczestniczących w projektach w ramach programu.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Zadanie przewidziane w niniejszym wniosku wymaga utworzenia konsorcjum poprzez umowę wewnętrzną zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia wraz z wyznaczeniem jednego członka konsorcjum na koordynatora.

Członkowie konsorcjum będą musieli dowieść swoich możliwości technicznych, aby skutecznie zarządzać działaniami, zwłaszcza ze względu na ograniczony czas trwania programu (2 lata).

Organ realizujący program będzie musiał dysponować personelem posiadającym odpowiednie kwalifikacje techniczne, finansowe i prawne, aby przygotować wybór dotacji, zarządzać działaniami następczymi, kontrolować podzlecone zadania oraz przygotowywać wysokiej jakości sprawozdania dla kierownictwa w Komisji.

Komisja będzie również musiała zatrudnić odpowiednich ekspertów w celu skutecznego monitorowania prac organu realizującego program.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Do celów niniejszego punktu „wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej" oznacza wartość wynikającą z interwencji Unii wykraczającą poza wartość, która zostałaby uzyskana bez tej interwencji, przez same państwa członkowskie.

Prawo UE do podejmowania działań opiera się na art. 173 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Projekty przemysłu obronnego są zarządzane na szczeblu krajowym, a faza rozwojowa jest jednym z najbardziej ryzykownych etapów. Europejski sektor obronności cierpi z powodu niskiego poziomu inwestycji i charakteryzuje się fragmentacją rynku wzdłuż granic krajowych, co prowadzi do powielania działań. Ponadto przyglądając się przemysłowi obronnemu dostępnemu w UE, zauważyć można rosnące niedobory, starzejące się technologie i brak nowych programów, zwłaszcza tych opartych na współpracy. Współpraca transgraniczna może pomóc w lepszym wykorzystaniu efektu skali poprzez ograniczenie powielania działań i umożliwienie rozwoju niezbędnych produktów i technologii.

Brak koordynacji i spójności między państwami członkowskimi jest również przyczyną obniżenia konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego w porównaniu z konkurentami w innych krajach; przemysł obronny jest istotną pozycją w kosztach budżetów krajowych, a równocześnie stanowi sporą przeszkodę we wdrożeniu wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO).

Działanie na poziomie UE zapewni wartość dodaną poprzez dalsze promowanie współpracy w przemyśle obronnym dzięki zachętom finansowym oraz przez ukierunkowanie na projekty w fazie rozwojowej produktów i technologii obronnych, których nie można by zrealizować na szczeblu krajowym ze względu na związane z nimi koszty i ryzyko.

Wsparcie Unii Europejskiej pozwoli przemysłowi obronnemu przeznaczyć konieczne fundusze na projekty, które często przekraczają możliwości jednego kraju:

charakter tych projektów i ich koszty sprawiają, że współpraca transgraniczna jest niezbędna.

Wspólne specyfikacje techniczne, które będą wymagane na mocy rozporządzenia, będą zachęcać państwa członkowskie i przemysł obronny do tworzenia wspólnych norm, co doprowadzi do lepszej i skuteczniejszej współpracy.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Projekt pilotażowy i działanie przygotowawcze w zakresie w zakresie badań nad obronnością prowadzone przez Europejską Agencję Obrony to programy, które można uznać za podobne: doświadczenia zdobyte w tych programach, w szczególności co do trybu zarządzania, zostaną wykorzystane w określeniu zarządzania i działań następczych w europejskim programie rozwoju przemysłu obronnego.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Możliwe jest osiągnięcie synergii z innymi obecnie prowadzonymi projektami w zakresie obronności (na przykład działanie przygotowawcze Europejskiej Agencji Obrony).

Wykorzystane zostaną również synergie z działaniami innych dyrekcji w Komisji Europejskiej w zakresie badań i innowacji. Projekty, które mają być finansowane w ramach europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego, mogą mieć między innymi wpływ na obszary transportu, komunikacji i energii.

Ważne jest, aby programy w zakresie badań i rozwoju były koordynowane przez Komisję w celu optymalizacji zwrotu z inwestycji.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

– ☑ Wniosek/inicjatywa na okres od 1.01.2019 do 31.12.2020

– ☑ Wpływ finansowy od 1.01.2018 do 31.12.2023

☐ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania[12]

☐ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ☐ przez jej departamenty, w tym jej personel w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☑ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

[12] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;

– ☑ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi".*

Uwagi

Preferowany jest tryb zarządzania pośredniego, tak aby jak najlepiej korzystać z elastyczności programu, a równocześnie przekazać Komisji Europejskiej wszelkie środki kontrolowania i monitorowania programu i wykorzystania funduszy.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Zgodnie z art. 17 rozporządzenia w sprawie europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego Komisja będzie regularnie monitorować realizację programu oraz sporządzać coroczne sprawozdania poprzez badanie transakcji finansowych i ocenę osiągniętych wyników. W tym celu Komisja wprowadzi niezbędne mechanizmy monitorowania, tak aby odpowiednie dane od podmiotów, którym powierzono realizację programu, od państw członkowskich lub osób trzecich były zbierane w sposób wiarygodny i bez zakłóceń. W zadaniach realizowanych w ramach zarządzania pośredniego Komisja zapewni, aby w umowie o delegowaniu zadań oraz w umowach podpisanych przez podmioty, którym powierzono realizację programu, z wybranymi beneficjentami, przewidziane były efektywne i skuteczne procedury monitorowania i sprawozdawczości. Gromadzone dane powinny umożliwiać Komisji sporządzenie sprawozdania z postępów zgodnie z art. 38 ust. 3 lit. e) rozporządzenia 966/2012 i w odniesieniu do celów szczegółowych, o których mowa powyżej w pkt 1.4.2.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Zidentyfikowane rodzaje ryzyka:

Ryzyko związane z harmonogramem: kwestie związane z planowaniem w czasie, opóźnienia w realizacji

Ryzyko związane z zarządzaniem: brak współpracy między państwami członkowskimi lub podmiotami przemysłu krajowego

Ryzyko finansowe: zarządzanie kosztami, niski poziom wykorzystania (opóźnienia), koszty niekwalifikowalne itp.

Ryzyko techniczne: trudności w konkretnych pracach rozwojowych; kwestie techniczne; niska wydajność

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Zarządzanie środkami finansowymi będzie odbywać się pośrednio poprzez umowy o delegowaniu zadań.

Większość środków finansowych przyznawana jest przez dotacje (druga warstwa).

Organ realizujący program będzie uzależniał przyznawanie dotacji od okresowych obowiązkowych sprawozdań, które mają być przedkładane przez beneficjentów za pośrednictwem koordynatora konsorcjum (art. 9 rozporządzenia).

Umowy, które będą podpisywane z koordynatorem konsorcjum, będą zawierać szczegółowe informacje o obowiązkach konsorcjum, a w szczególności o prawie Komisji – w przypadku braku działań, ich nieodpowiedniego wdrożenia lub w przypadku opóźnień – do ograniczenia, zawieszenia lub zakończenia wkładu finansowego.

W umowie o delegowaniu zadań Komisja określi charakter i częstotliwość sprawozdań:

– obowiązkowych sprawozdań przygotowywanych przez beneficjentów

– kontroli dokumentacji wydatków

– udziału w okresowych spotkaniach monitorujących (technicznych i zarządczych)

Jeżeli będzie to konieczne, podczas monitorowania i realizacji programów wykorzystana zostanie pomoc technicznych ekspertów zewnętrznych. Na podstawie wyników kontroli na miejscu Komisja w razie potrzeby zapewni dostosowanie skali lub warunków przydziału pierwotnie przyznanego wkładu finansowego, jak również harmonogramu płatności.

Ponadto wdrożona zostanie strategia audytu, aby ściśle monitorować koszty projektu.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

Liczba pracowników określona w pkt 3.2.3.2 powinna wystarczyć do zapewnienia kontroli wykorzystania funduszy.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

W art. 18 wniosku wyjaśniono kompetencje Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w zakresie prowadzenia dochodzeń dotyczących działań wspieranych w ramach tej inicjatywy.

Umowy wynikające z niniejszego rozporządzenia, w tym umowy zawarte z uczestniczącymi państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, muszą przewidywać w szczególności nadzór i kontrolę finansową wykonywane przez Komisję lub jej właściwie umocowanych przedstawicieli, a także audyty wykonywane przez Trybunał Obrachunkowy lub OLAF, w razie potrzeby na miejscu.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
		Zróżnicowane /niezróżnicowane[13]	państw EFTA[14]	krajów kandydujących[15]	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
		Zróżn.	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE
		Niezróżn.	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
		Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	02.0701 Europejski program rozwoju przemysłu obronnego	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
	02.010405 – Wydatki na wsparcie europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

[13] Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

[14] EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

[15] Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

Wniosek nie doprowadzi do wzrostu łącznych wydatków zaplanowanych w ramach działu 1a wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, ponieważ w celu sfinansowania wkładu z budżetu UE na europejski program rozwoju przemysłu obronnego zmniejszone zostaną środki finansowe na instrument „Łącząc Europę”, europejskie programy nawigacji satelitarnej, unijny program obserwacji i monitorowania Ziemi, program ITER oraz nieprzydzielona nadwyżka.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Źródła finansowania europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego	2019	2020	Ogółem
INSTRUMENT „ŁĄCZĄC EUROPĘ”, z czego			145
32.020101 – Dalsza integracja rynku wewnętrznego energii oraz interoperacyjność transgranicznych sieci energii elektrycznej i gazu	20	20	40
32.020102 – Zapewnienie Unii większego bezpieczeństwa dostaw energii	20	20	40
32.020103 – Przyczynianie się do zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska	20	20	40
09.0303 – Promowanie interoperacyjności, trwałego wdrażania, eksploatacji i modernizacji transeuropejskiej infrastruktury usług cyfrowych, jak również koordynacji na szczeblu europejskim	10	15	25
EUROPEJSKIE PROGRAMY NAWIGACJI SATELITARNEJ (EGNOS i Galileo), z czego			135
02.0501 – Rozwój i zapewnienie struktur i usług globalnego systemu radionawigacji satelitarnej (Galileo) do 2020 r.	80	50	130
02.0502 – Zapewnienie usług satelitarnych umożliwiających poprawę wydajności GPS, aby stopniowo objąć cały region Europejskiej Konferencji Lotnictwa		5	5

Cywilnego (ECAC) do 2020 r. (EGNOS)			
UNIJNY PROGRAM OBSERWACJI I MONITOROWANIA ZIEMI			15
02.0601 Zapewnienie usług operacyjnych w oparciu o rozmieszczoną w przestrzeni kosmicznej infrastrukturę do obserwacji Ziemi i dane in situ (Copernicus)	10	5	15
Projekt ITER, z czego			80
32.050102 Budowa, obsługa i eksploatacja obiektów ITER — Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER — Energia termojądrowa (F4E)	30	50	80
Nieprzydzielona nadwyżka, z czego			125
Nieprzydzielona nadwyżka	55	70	125

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	1A	Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

DG: GROW			2019	2020	2021	2022	2023	**OGÓŁEM**
•Środki operacyjne								
02.07 01	Środki na zobowiązania	(1)	244,7	254,5				**499,2**
	Środki na płatności	(2)	146,7	201,5	100	51	p.m	**499,2**

•Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne[16]								
02.01 04 05		(3)	0,3	0,5				**0,8**
OGÓŁEM środki dla DG GROW	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	245	255				**500**
	Środki na płatności	=2+2a +3	147	202	100	51	p.m	**500**

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	244,7	254,5				**499,2**
	Środki na płatności	(5)	146,7	201,5	100	51	p.m	**499,2**
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	0,3	0,5				**0,8**
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	245	255				**500**
	Środki na płatności	=5+ 6	147	202	100	51	p.m	**500**

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)						
	Środki na płatności	(5)						
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)						

[16] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6						
	Środki na płatności	=5+ 6						

Dział wieloletnich ram finansowych	**5**	„Wydatki administracyjne”

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2018	2019	2020	2021	2022	2023	**OGÓŁEM**
DG: GROW								
• Zasoby ludzkie		0,966	0,985	1,005				**2,956**
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,199	0,249	0,249				**0,697**
OGÓŁEM DG GROW	Środki	1,165	1,234	1,254				**3,653**

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	1,165	1,234	1,254				**3,653**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2018	2019	2020	2021	2022	2023	**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	1,165	246,234	256,254				**503,653**
	Środki na płatności	1,165	148,234	203,254	100	51		**503,653**

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☑ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ⇩			2019		2020		**OGÓŁEM**	
	PRODUKT							
	Rodzaj[17]	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	**Liczba ogółem**	**Koszt całkowity**
CELE SZCZEGÓŁOWE[18] 1 – Poprawa konkurencyjności przemysłu obronnego 2 – Wspieranie współpracy między przedsiębiorstwami i czerpanie z niej korzyści w zakresie rozwoju produktów i technologii obronnych 3 – Uzupełnienie luki między badaniami a innowacjami oraz promowanie wszystkich form innowacyjności.								
– Produkt			2	244,7	1	254,5	**3**	**499,2**
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa			2	244,7	1	254,5	**3**	**499,2**
KOSZT OGÓŁEM			**2**	**244,7**	**1**	**254,5**	**3**	**499,2**

[17] Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[18] Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe …”.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ☑ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2018	**2019**	**2020**	**2021**	**2022**	**2023**	**OGÓŁEM**
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych							
Zasoby ludzkie	0,966	0,985	1,005				**2,956**
Pozostałe wydatki administracyjne	0,199	0,249	0,249				**0,697**
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa	1,165	1,234	1,254				**3,653**

Poza DZIAŁEM 5[19] wieloletnich ram finansowych							
Zasoby ludzkie							
Pozostałe wydatki administracyjne							
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa							

OGÓŁEM	1,165	1,234	1,254				**3,653**

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

[19] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

– ☑ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

		2018	2019	2020	2021	2022	2023
•Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
02 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		7	7	7			
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
•Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy FTE)[20]							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 **yy**[21]	– w centrali						
	– w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM		**7**	**7**	**7**			

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Zdefiniowanie potrzeb i konceptualnie funkcjonalnych propozycji Zapewnienie poufności danych, tworzenie niezbędnych systemów obsługi informacji poufnych i zarządzanie tymi systemami Zapewnienie przygotowania niezbędnych przepisów prawnych, niezbędnych ocen skutków, propozycji programowych oraz decyzji Komisji Zapewnienie należytego zarządzania programem i przygotowania programów prac Wsparcie oceny i wyboru udzielanych dotacji Zapewnienie należytego monitorowania finansowego i analizy wydatków Monitorowanie i analiza postępu technicznego

[20] CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

[21] W ramach pułapu cząstkowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

	Udział w najważniejszych spotkaniach poświęconych projektom Sprawozdawczość dla kierownictwa
Personel zewnętrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

– ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

– ☑ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Wniosek będzie finansowany z konkretnych linii budżetowych: 02.0501 Rozwój i zapewnienie struktur i usług globalnego systemu radionawigacji satelitarnej (Galileo) do 2020 r. 02.0502 Zapewnienie usług satelitarnych umożliwiających poprawę wydajności GPS, aby stopniowo objąć cały region Europejskiej Konferencji Lotnictwa Cywilnego (ECAC) do 2020 r. (EGNOS) 02.0601 Zapewnienie usług operacyjnych w oparciu o rozmieszczoną w przestrzeni kosmicznej infrastrukturę do obserwacji Ziemi i dane in situ (Copernicus) 32.050102 Budowa, obsługa i eksploatacja obiektów ITER – Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER – Energia termojądrowa (F4E) 32.020101 – Dalsza integracja rynku wewnętrznego energii oraz interoperacyjność transgranicznych sieci energii elektrycznej i gazu 32.020102 – Zapewnienie Unii większego bezpieczeństwa dostaw energii 32.020103 – Przyczynianie się do zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska 09.0303 – Promowanie interoperacyjności, trwałego wdrażania, eksploatacji i modernizacji transeuropejskiej infrastruktury usług cyfrowych, jak również koordynacji na szczeblu europejskim Nieprzydzielona nadwyżka

– ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

– ☑ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.

– ☐ Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ☑ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.

– ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

  – ☐ wpływ na zasoby własne

  – ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[22]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł …….								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel" należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[22] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.